

SỐ 468

KINH VĂN-THÙ-SƯ-LỢI VẤN

*Hán dịch: Đời Lương, Tam tạng Tăng-già-bà-la,
người nước Phù Nam.*

QUYỂN THƯỢNG

Phẩm 1: TỰA

Tôi nghe như vậy:

Một thời, Đức Phật cùng với chúng đại Tỳ-kheo gồm một ngàn hai trăm năm mươi vị, đang ở tại núi Kỳ-xà-quật, thuộc thành Vương xá. Các đại Tỳ-kheo này đều là những bậc A-la-hán, đã hết sạch các lậu, không còn phiền não, thân tâm đều được tự tại, tâm hoàn toàn giải thoát, tuệ hoàn toàn giải thoát, điều phục các căn, việc đáng làm đã làm xong, đã trút bỏ gánh nặng, thấu hiểu được sự và nghĩa, hữu lậu đã hết, chánh trí khéo giải thoát, cho đến tất cả tâm đều được tự tại. Tên của các vị là: Trưởng lão A-nhã Kiều-trần-như, Xá-lợi-phất, Đại Mục-kiền-liên, Ma-ha Ca-diếp, Ly-bà-đa, Tu-bà-hống, A-nan-đà, các vị như vậy, cho đến một ngàn hai trăm năm mươi vị A-la-hán. Lại còn có một ngàn ba trăm chúng Tỳ-kheo phàm phu.

Lại có Bồ-tát Kim Cang, Bồ-tát Đại Thế Chí, Bồ-tát Quán Thế Âm, Bồ-tát Đại Đức Dũng Mãnh, Bồ-tát Vô Tận Ý, Bồ-tát Đại Ý, Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi... Các vị Bồ-tát nhiều vô lượng như vậy.

M